

— Че за кого другия билъ излѣнъ твоя куршумъ? — попиталъ Енгелъ, като на присмѣхъ.

— За тебе! отговорилъ Раковски съ натѣртенъ гласъ и съ пламнѣли очи.

— Че защо искаше да ме убиешъ, какво зло съмъ ти направилъ? попиталъ пакъ Енгелъ.

— На мене лично не си направилъ никакво зло, но на моитѣ братия, отговорилъ Раковски прѣзрително. Помнишъ ли историята на българскитѣ доброволци оназъ година прѣзъ мѣсець Августъ? Какво зло ти бѣхъ направили тия хора за да ги биешъ и давишъ?

— Тѣ бѣхъ бунтовници, хайдучи, отговорилъ Енгелъ уплашено.

— Ако бѣхъ лошава хора въ Влашко има сѣдилища, отговорилъ Раковски съ растрѣперянь гласъ. Ти си злодѣй, извикалъ той най-послѣ, и азъ дълбоко съжалявамъ, че намѣсто тебѣ, пада жертва единъ невиненъ чловѣкъ, Но, добръ е Господъ, и твоя редъ ще доде!

Полковника Енгелъ поблѣднѣлъ отъ тая рѣшителность на Раковски. Прокурора казалъ да се съчини протоколъ.

— Протоколъ? извикалъ Раковски: Дайте ми една книга да ви го съчини азъ.

И едноврѣменно съ тия думи се пуснѣлъ къмъ писалището, околу което сѣдѣли казанитѣ лица. Но както полковника, тѣй и другитѣ, скочили уплашено отъ столовитѣ си и се дърпнѣли назадъ. Раковски зель единъ листъ бѣла книга, подписалъ се на долния край и я хвърлилъ прѣдъ прокурора, като казалъ:

— Напишете, каквото искате отгорѣ. Каквото и да кажете сѣ ми едно; азъ знаехъ какво ме чака, когато се рѣшихъ да отмѣстѣ за невиннитѣ християни, които вие избихте и издавихте, и съмъ готовъ да прѣтърпѣ наказанието. Хайде, заповѣдайте да ме задрѣжъ.

Слѣдъ това уковали Раковски у желѣза и го арестували. Приятелитѣ му обаче хванѣли адвокати, харчили пари насамъ натамъ и най-сетнѣ искарали го гърцки подданникъ, подирѣ което билъ прѣдаденъ на Гърцкото консулство и отъ тамъ испратенъ вънъ отъ границитѣ на Румѣния. Историята за избавлението му отъ тоя процесъ, който му е готвилъ смъртно наказание, е много интересно разказана отъ Г. Котевъ въ ка-